DOĞUMDAN ÖTESİ GELECEĞİN İNŞASI İÇİN

Anne-babalar için en önemli olan çocuklardır. Günlük hayatın koşuşturmaları, evlerin günlük planları, tatillerin programı onların istekleri çerçevesinde şekillendirilir. Zaman gelir, anne ve babalar kendi ciğerini, böbreğini ve elinde bulunan imkânları onlar için seferber eder. Çünkü çocukların en güzel şekilde yetişmeleri, iyi bir insan olmaları ve başkalarına muhtaç olmayacak şekilde hayatlarını kazanmaları anne ve babaların en büyük arzularıdır.

Anne-babaların istekleri bir yere kadar çocuklarını etkilemektedir. İlkokula gidinceye kadar etkili olan ailelerden önce ilk sıraya arkadaşları ve özellikle öğretmenleri geçmektedir. İlkokul çağındaki çocukların anne ve babasından daha fazla öğretmenlerinin söylediklerinde ısrar ettikleri bilinmektedir. Çünkü gece gündüz birlikte olduğu anne ve babanın dışında öğretici olarak birisiyle karşılaşmıştır. Okuma-yazma öğretilmesi, resim çizdirmesi ve oyunlar oynanması çocuk üzerinde etkili olmaktadır. Dolayısıyla öğretmenlerin etkili olması normaldir. Bu noktada bir eğitici olarak öğretmenleri iyi yetiştirmeye ve analiz etmeye ihtiyaç vardır.

Her insanın bir dünya görüşü olduğu gibi öğretmenlerin de belli bir siyasi ve sosyal anlayışları bulunmaktadır. Normal hayatlarında o yönlü eylem ve söylemler içinde bulunmaları gayet doğaldır. Ancak bu siyasi ve sosyal duruş okula sirayet etmemelidir. Okulda verilen eğitimin belli sabiteleri, güzergâhı ve anlayışı temsil etmelidir. Okul ile okul dışındaki durumları karıştırmak hem çocuklara hem de öğretmenin kendisine vereceği en büyük zarar olacaktır.

Her yıl 23 Nisan'da okullarda eğlenceler tertip edilmektedir. Çocuklarımızın okullarında bizzat kendimiz, onun dışındakilerde ise gerek haberlerden gerekse farklı kişilerin anlatımlarından bilgi edinmekteyiz. Kutlamalarda Anadolu'nun kendine özgü oyun ve eğlencelerinin bir tarafa bırakılarak batıdan ithal edilen uygulamaların öğretilmeye çalışıldığı görülmektedir. Örnek olarak ifade etmek gerekirse, birinci sınıfta olan daha yedi yaşındaki çocuklara evlilik düetinin yaptırılması, bale oynatılması ve aşk şarkıları eşliğinde oyunlar oynatılması nasıl izah edilebilir. Üçüncü sınıftaki çocuklara barlar bir ihtiyaçtır denilmesi nasıl anlaşılmalıdır. Okula henüz adım atmış olan, temiz dünyaları yeni şekillenen bu yavruların evlilik düetinden ne anladıklarını, bar denilince akıllarına neler geldiğini bunu yaptıran ve öğreten öğretmen statüsünde bulunanlara sormak lazımdır. Bu bir eğlendirme ve bilgilendirme metodu değildir. Çocuklarımızı hayatların daha başlangıcında batının değerleriyle bezemek, çalışanların bunu yaparken mutlaka bir kasıtlarının, bir amaçlarının olduğunu düşünmek gerekir. Kadim bir geleneğe sahip olan milletimizin her bir köşesinde binlerce oyun vardır. Üniversitelerimizin beden eğitimi bölümlerinde yapılan tezlere bakılırsa daha net görülecektir ki, memleketin her bir tarafında kendi geleneğimizden gelen eğlencelerimiz vardır. Çocuklarımızı kendi milli değerleriyle eğlendirmek varken niçin hayatlarının baharında taklide ve ithalatçı bir

anlayışa itmekteyiz. Bu noktada çocuklarımızı emanet ettiğimiz öğretmenlerimizin hayata, eğitim anlayışına bakış açılarını gözden geçirmeleri gerektiği ortadadır.

Ülkemizin kadim bir medeniyete ve değerlere sahip olduğundan hiçbir kimsenin şüphesi yoktur. Toplumlar kendi öz değerleriyle kaim olmaktadırlar. Bu ülke sadece, şu anda içinde yaşadığımız devletimizle meydana gelmemektedir. Ondan önce kurulan onlarca devletiyle de vardır. Onların uygulamaları, gelenek ve görenekleri bizim mirasımızdır. Onlara sırt çevirerek geleceğimizin inşasını kurmak köksüz ağacın yeşermesini beklemek gibidir. Bizler çocuklarımıza üretici olmalarını, taklitçi olmamalarını ve kendi öz değerlerinin üzerinde yükselmelerini salık vermeliyiz. Şu anda ülkemizin bulunduğu konumdan daha ilerde olmamasının geçmişte meydana gelen ve günümüzde de kısmen devam eden taklitçi anlayıştan başka nedeni yoktur. İkinci dünya savaşında yerle bir olan Japonların kendi öz değerlerinden uzaklaşma tekliflerini reddettikleri için bugün dünyanın en büyük beş ekonomisinden birisidir. Almanya'nın da durumu onlardan farksızdır. Bu noktada bizim taklit etme anlayışını bırakarak kendi milli değerlerimiz üzerinde yükselmemiz gerekmektedir.

Aileler, çocuklarını her gün hal ve davranışlarıyla takip etmelidir. Her akşam yorgunum diye bir bahane bulmadan günlerinin nasıl geçtiğini, derslerden anlamasak bile neler gördüklerini dinlemeliyiz. Eğer faaliyetler yapacaklarsa onun içeriğinin neler olduğunu öğrenmeliyiz. Yapılacakları hususunda görüşlerimiz varsa uygun bir dille anlatmalıyız. 23 Nisan eğlencelerinde söz ettiğimiz örneklerin onlarcası okullarımızda yaşanmaktadır. Veliler, kendi çocuklarını okula gönderiyorum, görevim buraya kadar deme lüksünün olmadığı mezkûr örneklerde de olduğu üzere bir gerçektir. Anne ve babalar olarak bizler, Allah Rasûlü'nün "temiz bir fıtrat üzere doğdukları belirtilen çocukların" sonradan o güzelliğe halel getirecek durumlara karşı teyakkuzda olmalıyız. Eğer ihmal edersek gözümüzden sakındığımız çocuklarımızın istemediğimiz duygu ve düşünce sahipleri elinde bir hamur gibi şekillenecektir. Unutmayalım ki hayat, silginin kullanmadığı eylemler bütünüdür.